

El bon camí

Finalment sembla que és a punt de realitzar-se un gran ideal dels nostres dies: el pont permanent, sense haver d'esperar atzaroses combinacions de calendari.

Michel Rocard proposa –i el canceller Kohl ho troba bé– d'afrontar el problema de l'atur a base de la setmana laboral de quatre dies. Poderoses empreses alemanyes comparteixen aquest punt de vista i hi ha motius per a creure que la idea pot prosperar.

Un cop plantejada la possibilitat, es presenten uns dubtes inevitables. Admetem que la setmana laboral començui el dilluns, el dimarts,

el dimecres i el dijous. Però què passarà quan s'escaigui un dimecres festiu d'observança obligada? Com que els dissabtes ja són intocables de fa temps, inaugurarem uns ponts majestuosos, de traçat llarg, que ens portaran de diumenge a diumenge sense escabellar-nos, pràcticament sense tocar de peus a terra.

És previsible que el lleure no serà aprofitat per a polir la condició humana. El temps disponible de més a més no és fàcil que sigui destinat a millorar nivells culturals, ni condicions físiques, ni aptituds de solidaritat i de convivència. Com

que la gent ja ha demostrat que prefereix retallar d'altres partides (fins i tot, en alguns casos, del menjar) per poder destinar més atenció al cotxe, augmentaran els accidents de carretera. Com a contrapartida, les arquees de l'estat es veuran beneficiades gràcies a l'impost sobre la gasolina i les baixes humanes contribuiran a reduir el problema de l'atur. És un progrés trist, però fa tot l'efecte que se n'esperen grans possibilitats de diversió i d'esbargiment.

Tanmateix, com que no hi ha res perfecte, se'n ressentirà inevitablement la pro-

ducció, l'augment de la qual ens havien recomanat els economistes. L'altra recomanació, la de consumir menys, sembla que ja ha començat a fer-se sentir.

Mentrestant, la Xina, aquell gegant adormit que Napoleó va predir que ens donaria maldecaps i problemes el dia que es despertés, es veu que ja es va traient la son de les orelles. I cosa curiosa: s'organitza a base de treballar més. **Pere Calders**